

Įamžintas Poeto atminimas

Rugsėjo 4 d. Kalvarijos miesto kapinėse pašventintas simbolinis antkapis Jonui Gecevičiui, buvusiam politiniam kaliniui, nuteistam 10 metų lagerio ir 5 metams tremties už keturis savo kūrybos sąsiuvinius, atminti.

Neužmirškime, kiek šimtų

tūkstančių lietuvių žuvo okupantų lageriuose, kiek buvo dvasiškaisuluošintų Lietuvoje.

Dvidešimt dvejų metų jaunasis poetas, Kauno kunigų seminarijos klierikas, vėlyvą 1947 metų rudenį žuvo tolimajame Magadane. Lietuvos žmonės pranašavo J. Gecevi-

čiui tautos dainiaus ateitį...

Išlikusi Ypatingajame archyve poeto kūryba patvirtina neeilinį jo talentą, o kūrybos posmai atskleidžia gilią mintį, Tėvynės meilę.

Spausdiname Jono Gecevičiaus eilėraštį, rašytą 1946 metais.

A.D.

Prie brolių kapo

Laukuos ruduo sparnus palaužęs
Pravirko sielvartu gūdžiu.
Tai ne daina žiedų gegužio,
Tai ne daina jaunų širdžių.

Tai gedulo pritvinkus upė
Po rudenio tamsiu dangum.
Ir medžių lapai mirti supas,
Ir viskas miršta – taip baugu...

Juodi kapuos palinksta kryžiai,
Liepsnelės žvakių pina juos,
Takeliai šlamančiai nudryžę
Dar tviska saulės spinduliuos.

Jauti kažkokią gilią rimtį,
O žvakės mirksi ir žinai,
Ko pradeda širdis nerimti –
Čia ilsis broliai milžinai.

Akis jiems dengia baltas smėlis,
Jie krito tėviškės laukuos,
Ir lūpos kruvinos, pamėlę,
Jau niekad sesės nepaguos.

Kai jie kovos lauke suklupo,
Jų kraujas tryško į vagas.
– Už Lietuvą! – šnabždėjo lūpos,
Kai ištiesė mirtis rankas.

Krauju jie laisvės rytą laistė,
Palūžo saulė durtuvuos,
Rudens lietum sumirkus skraistė
Kapus jų šlamančiai apjuos.

Laukuos ruduo sparnus palaužęs
Pravirko sielvartu gūdžiu,
Tai ne daina naktų gegužio,
Tik skundas pavergtų širdžių.